

en Omstændighed, som jeg beder den højtærede Minister tænke lidt over. Det drejer sig i dette Tilfælde om en stor Forretning, som er Skyldneren. Forretningen drives paa denne Side Grænsen. Jeg gad nok vide, om man er helt sikker paa, hvis man her ved en Fogedkendelse strøg denne Prioritet, om ikke den paagældende Fordringshaver — det er et Teglværk, det drejer sig om —, naar Forretningen sender sine Produkter Syd for Grænsen, igennem de tyske Myndigheder kunde foretage Skridt overfor dette Foretagende. Jeg er ikke ganske sikker paa det, derfor spørger jeg den højtærede Minister, hvorledes han opfatter det, hvad han mener om denne Sag, for saa vidt tyske Domstole ikke vil øve deres Medvirkning. En Sagfører har for øvrigt for faa Dage siden meddelt mig, at han har en Sag af lignende Beskaffenhed, hvor han er overbevist om, at det vil gaa paa samme Maade. Og det er ikke blot i Tyskland, at der findes Fordringshavere og Forhold af den Beskaffenhed, men der er ogsaa amerikanske Statsborgere, som har Prioriteter i Sønderjylland, hvor man altsaa maa regne med, at det som Følge deraf vil være nødvendigt at have amerikanske Dommeres Medvirkning til, at disse Prioriteter kan slettes.

Til Slutning skal jeg sige nogle Ord til det ærede Medlem Hr. Schmidt, der talte i Gaar. Jeg maa sige, at under den Tale, det ærede Medlem holdt, kom jeg til at sammenligne det ærede Medlems Stilling her og de danske Repræsentanters Stilling tidligere i Tyskland, for saa længe der har været danske Repræsentanter i Berlin, fra de første og til de sidste, har jeg altid syntes, at naar de tog Ordet dernede, var det, fordi de havde noget konkret at klage over, men da jeg i Gaar hørte det ærede Medlem Hr. Schmidts Tale her fra denne Talerstol, var det jo mere almindelige Ting. Det er dog det ganske afgørende, at der i denne Tale ikke fandtes noget konkret Klagepunkt, som det ærede Medlem havde at fremføre. Dette er mig i Virkeligheden det bedste Bevis paa, at den Politik, der føres i Sønderjylland overfor det tyske Mindretal, er rigtig, for hvis der var sket administrative Overgreb, eller hvis der var sket Uret gennem Lovgivningen, tvivler jeg ikke et Øjeblik paa, at det ærede Medlem Hr. Schmidt øjeblikkelig vilde være her med sine Klager.

Det ærede Medlem talte om, at Danmark burde gaa i Spidsen med Hensyn til kulturel Autonomi, Mindretalenes Selvstændighed indenfor de forskellige Stater. Jeg kan nu ikke se, at det ærede Medlem-

har nogen som helst Berettigelse til at stille dette Krav til Danmark, for skulde der være noget Hold i dette Krav fra det ærede Medlems Side, burde han virke hen til, at Tyskland først viste os, at en saadan national Autonomi var bedre end det, vi har skabt. Det ærede Medlem har utvivlsomt ikke ringe Indflydelse i tyske Kredse, og urimeligt vilde det jo være, om Regeringerne i Berlin, baade den preussiske og den tyske Regering, ikke skulde tage Hensyn til de Erfaringer og den Indsigt, det ærede Medlem har i nationale Spørgsmaal. Dér synes det mig, at det rette Sted er til at gøre saadanne Krav gældende, saaledes at Tyskland eventuelt i Fremtiden kan vise os, at den nationale Autonomi er langt at foretrække for den i øvrigt i næsten hele Verden anerkendte Ordning, som Danmark har skabt. Saa længe det ærede Medlem Hr. Schmidt ikke har andre Argumenter at føre frem end Paastanden om, at det skal være bedre, saa længe Beviser ikke foreligger, finder jeg ikke, der er nogen som helst Anledning for Danmark til at indlade sig paa den allerringeste Ændring i den Nationalitetspolitik, som er indledt i 1920, og som er ført af Ministeriet Neergaard og fortsat af den nuværende Regering, og om hvilken hele Rigsdagen i Virkeligheden har været enig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Det er nok muligt, at der er Naivitet med i Spillet, men det turde dog være en mærkelig Agitationsmaade, det ærede Medlem anvender, paa den ene Side at tale om de fattige Bønder dernede og saa paa den anden Side at repræsentere den modsatte Befolkningsklasse, dem, der mener at have en hel Del til gode hos Bønderne, og forlange, at det skal de nu have. Det ærede Medlem sagde, at Højesteret har taget fejl, men saa maa det da i første Række være Venstre, Venstres Regering, der har taget fejl, for det er Venstres Regering, der har paakaldt de fire Partiers Medvirkning til at afslutte den Sag — det kommer man ikke bort fra —, og naturligvis har gjort det, fordi man ønskede at tage denne Sag ud af den politiske Agitation. Men det kunde selvfølgelig ikke falde det ærede Medlem ind at rette sig derefter; det var noget, han kunde bruge til at samle Stemmer paa dernede. Men der er jo flere sønderjydske Repræsentanter her, f. Eks. de ærede Med-